

lonialraadet, jeg tror ogsaa, at denne Værdistigningsafgift, som jeg haaber, vi ville faa, og som jeg vil gøre mit til at faa, bør fremmes ad samme Vej, men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg i høj Grad har min Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal.

At det offentlige burde have Indflydelse paa Bolyærkspengene, er jeg ikke i Stand til at se. Det kunde maaske være meget ønskeligt, men overfor de store Ofre, som Koncessionshaverne paatage sig, er det ikke urimeligt at give dem Lov til at tage de Afgifter, som de finde for godt, af de Bolyærker, som de have bygget, og som ligge paa de Arealer, de selv have opfyldt, og ved de Søarealer, de selv have uddybet. Jeg tror, at man kan trygt gaa ud fra, at her er Tale om saa dygtige og saa stort anlagte Forretningsmænd, at de ikke ville tro at gøre en god Forretning ved at holde disse Bolyærksafgifter oppe i Skyerne. De ville selvfølgelig være de mest interesserede i at holde dem saa lavt som muligt for at kunne konkurrere paa virksom Maade med de Foretagender, som sikkert ville komme frem andre Steder.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds gjorde nogle Bemærkninger om Overtagelsesvilkårene, som vist bedre egne sig til Drøftelse i et Udvalg, men jeg maa straks bemærke, at jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem i hans Betragtninger. Der er en Bemærkning, jeg allerede vil gøre derom nu, og det er den, at det Grundlag, som det vil være rigtigt at anvende ved Stiftelsen af det Aktieselskab, som eventuelt skal overtage Konsortiets Rettigheder og Forpligtelser, faar Finansministeriet indirekte Indflydelse paa ved den Bestemmelse i Koncessionen, at denne ikke kan overdrages til anden Mand uden Samtykke fra Ministeriets Side. Der er et enkelt Forhold, som det ærede Medlem ikke nævnede, men som Finansministeriet ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, og det er, at der ikke ved Overgangen til et Aktieselskab fremkommer en Overkapitalisering, thi derved vilde aabenbart Staten blive ugunstigt stillet, naar der bliver Tale om Indløsning.

At jeg kunde anse det for heldigere, at det Tidsrum, efter hvilket vi eventuelt kunne overtage Havneanlægget, var noget kortere end 60 Aar, er en sikker Ting, men det ærede Medlem vil maaske uden Anvendelse af alt for megen Fantasi kunne tænke sig, at en af mine Hovedbestræbelser under Forhandlingerne om Koncessio-

nen selvfølgelig har været rettet paa at presse disse Frister ned. Det begyndte saaledes med, at Koncessionshaverne ønskede en urørlig Ret i 99 Aar. Det lykkedes mig imidlertid at komme ned til 60 Aar. Hayde det lykkedes mig at komme ned til 50 Aar, skulde det selvfølgelig have været mig kært, men sligt gør man saa godt, man kan, og der er Grænser, hvor man maa standse, Synspunktet har været og maa være, at her er Tale om en saa betydelig Kapitalanvendelse, en saa overordentlig Risiko, at man sandelig ogsaa maa give de Folk, som skulde sætte deres Kapital i Vove og løbe denne Risiko, en rimelig Aarrække til at udnytte Foretagendet, hvis det maatte vise sig fordelagtigt.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvad jeg maatte have erfaret om andre Magters Planer. Det er ikke let at erfare noget derom, og nogen sikker Viden i saa Henseende har Finansministeriet heller ikke. Det er mig bekendt, at der fra fransk Side er sendt en Kommission ud til Fransk Vestindien for at undersøge, hvad der kunde gøres der. Det er mig ogsaa bekendt, at der for et Par Aar siden har været nedsat en engelsk Kommission, dens Betænkning har jeg for øvrigt læst, og den henleder ogsaa Opmærksomheden paa Ønskeligheden af nye Havneanlæg. Men efter hvad jeg har kunnet erfare ved Samtale med Folk, som jeg maa anse for sagkyndige paa dette Omraade, er der ikke Tale om, at noget Anlæg af lignende Størrelse vil kunne være færdigt saa betids, at det kan optræde konkurrerende overfor vort paa den Tid, Panama-Kanalen skal aabnes for Drift.

De Bemærkninger, jeg her har gjort, have ogsaa Ærinde til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Nogle af hans Udtalelser ere i øvrigt blevne besvarede af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), til hvis Bemærkninger jeg i saa Henseende kan henholde mig. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds sagde, at det løb ham koldt ned ad Ryggen, hver Gang man nævnede Ordet Stabelplads for ham, for Stabelpladsers Skæbne var saa afskrækkende. Det ærede Medlem nævnede et Par europæiske Eksempler, men her drejer det sig om oversøiske Forhold, og det ærede Medlem kan ikke nægte, at der er opstaaet store Stabelpladser ved Suez-Kanalens Aabning, til Eksempel Singapore og Hongkong, og der kan nævnes andre Pladser. Det er for Resten særlig disse